

201602099
Zorginstituut Nederland

19 MEI 2017

> Retouradres Postbus 320, 1110 AH Diemen

Aan de Geschillencommissie van
Stichting Klachten en Geschillen Zorgverzekeringen (SKGZ)
T.a.v. mevrouw
Postbus 291
3700 AG ZEIST

Zorginstituut Nederland
Zorg II
Geboortezorg, Mondzorg &
Zintuigen

Eekholt 4
1112 XH Diemen
Postbus 320
1110 AH Diemen
www.zorginstituutnederland.nl
info@zinl.nl

T +31 (0)20 797 85 55

Contactpersoon

2017020288

Datum 18 mei 2017
Betreft Advies als bedoeld in artikel 114 Zorgverzekeringswet

Zaaknummer
2017013211

Onze referentie
2017020288

Uw referentie
G47 201602099

Uw brief van
20 maart 2017

Geachte mevrouw

U hebt op 20 maart 2017 aan Zorginstituut Nederland (hierna: het Zorginstituut) advies gevraagd als bedoeld in artikel 114, derde lid Zorgverzekeringswet. Bij uw adviesaanvraag hebt u ons ook een kopie van het dossier gestuurd, maar een verslag van hoorzitting ontbreekt nog. Het Zorginstituut brengt daarom een voorlopig advies uit, dat nog aangepast kan worden als uit het verslag van de hoorzitting nieuwe feiten of omstandigheden naar voren komen.

Op 7 april 2017 heeft het Zorginstituut aangegeven over onvoldoende informatie te beschikken om een voorlopig advies te kunnen uitbrengen. Het Zorginstituut heeft daarom verzocht om aanvullende informatie, zoals een behandelsplan en het verslag van het spreekuur van de adviserend tandarts. U hebt deze informatie op 26 april 2017 aan het Zorginstituut gestuurd.

Verzoekster en verweerder hebben een geschil over de vergoeding van een tandheelkundige behandeling, bestaande uit drie- en meervlaksvullingen en het aanbrengen van front/hoektand-geleiding. In artikel 30.2 van de tussen partijen overeengekomen zorgverzekering is de tandheelkundige en orthodontische zorg in bijzondere gevallen opgenomen. Dit komt overeen met hetgeen daarover bij en krachtens de Zorgverzekeringswet (Zvw) is bepaald.

Vooraf merkt Zorginstituut Nederland nog op dat zijn adviestaak beperkt is tot de vraag of verzoeker aanspraak heeft op een verstrekking of een vergoeding op grond van de basisverzekering. Het advies van Zorginstituut Nederland kan dus geen betrekking hebben op een beslissing van verweerder op basis van de aanvullende verzekering.

Tandheelkundig advies

Na kennisneming van het geschil heeft Zorginstituut Nederland dit dossier voor een medische beoordeling voorgelegd aan zijn tandheelkundig adviseur. Deze heeft de stukken bestudeerd. De tandheelkundig adviseur deelt het volgende mee.

Zorginstituut Nederland
Zorg II
Geboortezorg, Mondzorg &
Zintuigen

Datum
18 mei 2017

Onze referentie
2017020288

Het geschil

Verzoekster is een meerderjarige verzekerde die door haar tandarts doorverwezen is naar het Centrum Bijzondere Tandheelkunde (CBT). Uit het behandelingsplan blijkt dat volgens de behandelend tandarts van het CBT sprake is van ernstige pathologische gebitsslijtage. De adviserend tandarts van verweerder heeft bij het spreekuurbezoek van verzoekster vastgesteld dat inderdaad sprake is van forse gebitserosie, maar dat, gezien de fors gerestaureerde/gemutileerde dentitie, er ook sprake is van een uitgestelde behandelindicatie. Daarom is er volgens de adviserend tandarts van verweerder geen aanspraak op vergoeding vanuit de basisverzekering.

Beoordeling

Tandheelkundige zorg voor volwassenen maakt geen deel uit van de te verzekeren prestatie krachtens de Zorgverzekeringswet. Dit kan slechts anders zijn bij een indicatie tot bijzondere tandheelkundige hulp. Daartoe moet sprake zijn van een ernstige verworven afwijking van het tand-kaak-mondstelsel, en de verzekerde zonder die hulp geen tandheelkundige functie kan behouden of verwerven, gelijkwaardig aan die welke hij zou hebben gehad als de aandoening zich niet had voorgedaan. Dit laatste wordt het maatmanbeginsel genoemd en is geregeld in artikel 30.2. van de polisvoorwaarden en artikel 2.7 van het Besluit zorgverzekering.

Conclusie

Naar het oordeel van de tandheelkundig adviseur van Zorginstituut Nederland staat de vraag of er achterstallig onderhoud aan het gebit is, los van de vraag of er een indicatie tot bijzondere tandheelkundige hulp bestaat. Of er een indicatie tot bijzondere tandheelkundige hulp is, hangt af van de ernst van de op het moment aanwezig aandoening. Uit het dossier kan worden opgemaakt dat zowel de behandelend tandarts als de adviserend tandarts erkennen dat hier sprake is van een ernstige gebitsslijtage van niet-carieuze aard.

De aanspraak op bijzondere tandheelkunde kent echter het maatmanbeginsel. Bij een ernstige tandheelkundige aandoening gaat de aanspraak slechts zo ver, dat deze leidt tot een niveau van mondgezondheid, vergelijkbaar met die van iemand zonder deze ernstige aandoening. Het maatmanbeginsel bepaalt de feitelijke omvang van de aanspraak in het concrete geval.

Uit het dossier is niet af te leiden in hoeverre gekeken is naar het maatmanbeginsel en welke correctie op grond daarvan voor vergoeding in aanmerking komt. Verweerder dient deze afweging gemotiveerd te maken.

Juridisch advies

Zorginstituut Nederland heeft kennisgenomen van de stukken en beoordeeld of verweerder terecht het gevraagde heeft afgewezen. Op basis van de tussen partijen overeengekomen zorgverzekering en het advies van de tandheelkundig adviseur, adviseert Zorginstituut Nederland indien de ernst van de aandoening een indicatie tot tandheelkundige hulp rechtvaardigt tot toewijzing van het verzoek met inachtneming van het maatmanbeginsel.

Het afwijzen van de behandeling, omdat het een uitgestelde behandeling zou zijn is onjuist, nu de polisvoorwaarden niet voorschrijven dat de gevraagde zorg een onlangs ontstane complicatie moet zijn.

Indien de ernst van de aandoening geen indicatie tot tandheelkundige hulp rechtvaardigt, dient de aanvraag te worden afgewezen. Dit dient door de adviserend tandarts te worden vastgesteld.

Hoogachtend,

Zorginstituut Nederland
Zorg II
Geboortezorg, Mondzorg &
Zintuigen

Datum
18 mei 2017

Onze referentie
2017020288